

انتخاب چارچوب تحلیل نظام یکپارچه اجتماعی - اکولوژیک کشاورزان

بهره‌بردار از منابع آب زیرزمینی یک آبخوان:

کاربست مدل تصمیم‌گیری کوپراس

- ❖ زهرا کامیاب؛ دانشجوی دکتری گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.
- ❖ امیر علم بیگی*؛ استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.
- ❖ عبدالمطلب رضایی؛ استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.
- ❖ سید محمود حسینی؛ استاد گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.

چکیده

سیاست‌گذاری‌های حفاظت از منابع طبیعی در رویکرد مدیریت سنتی، بر سازگارسازی نظام اکولوژیک با اهداف افزایش تولید و رشد اقتصادی متمرکز گردیده‌اند که موجب افزایش تخریب منابع طبیعی شده‌اند. بهره‌گیری پایدار از منابع طبیعی، در گرو شناخت وابستگی‌های متقابل و درونی نظام‌های اجتماعی و اکولوژیکی و ظرفیت آن‌ها برای تأمین خدمات مورد نیاز می‌باشد. بنابراین، نیاز به بازاندیشی و تغییر به رویکرد مدیریت سیستمی نظام اجتماعی - اکولوژیک می‌باشد که به نقش ذینفعان مختلف در طرح‌ریزی و اجرای اهداف و برنامه‌های حفاظت منابع طبیعی تأکید می‌کند تا از این طریق علاوه بر حفظ منافع انسانی، زمینه حفاظت پایدار منابع طبیعی نیز فراهم شود. از این رو، این مقاله بر آن است که با اتخاذ رویکرد نظام اجتماعی - اکولوژیک، به بررسی و تحلیل واقع‌بینانه از تعاملات کشاورزان با سیستم منابع مشترک آب زیرزمینی یک آبخوان، بپردازد. قدم اول، انتخاب بهترین چارچوب تحلیل نظام اجتماعی - اکولوژیک (SES) از میان چارچوب‌های متعدد تحلیل SES در مطالعات تجربی مختلف است. بنابراین، هدف این تحقیق انتخاب بهترین چارچوب تحلیل SES به منظور بررسی و تحلیل ابعاد انسانی در سازگاری با سیستم منابع مشترک آب زیرزمینی یک آبخوان بود. جامعه آماری پژوهش، مشتمل بر متخصصان و اعضای هیأت علمی دارای تجربه و تخصص در زمینه نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک (SES) بود که به طور هدفمند ۱۱ نفر انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه‌ای در دو بخش مقایسات زوجی معیارهای تصمیم‌گیری و تعیین اهمیت چارچوب‌های تحلیل SES بر اساس هر یک از معیارهای مورد مطالعه بود. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از تکنیک کوپراس (ارزیابی تناسب جامع گزینه‌ها) استفاده شد. نتایج نشان داد که از میان معیارهای تصمیم‌گیری شامل معیار قابلیت شناسایی عامل ناپایدارکننده سیستم، میزان پیچیدگی مؤلفه‌های نظری، برابری توجه به دو نظام انسان و محیط زیست، توانایی پیش‌بینی آینده بر مبنای روابط فعلی، قابلیت عملیاتی شدن برای مدیریت منابع مشترک، عینیت‌پذیری در شرایط محلی (قابلیت شبیه‌سازی) و شناسایی تصمیم‌گیران کلیدی، معیار قابلیت شناسایی عامل ناپایدارکننده سیستم با وزن نسبی ۰/۲۱۷ دارای ارجحیت بیشتری از سایر معیارهای مورد مطالعه است. به علاوه، چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم (SESF) از نگاه صاحب‌نظران به عنوان بهترین چارچوب تحلیل ابعاد انسانی در سازگاری با سیستم هیدرولوژیکی یک آبخوان در میان چارچوب‌های موجود است. این چارچوب می‌تواند در جهت شناخت، پیش‌بینی و مدل‌سازی کمی تعاملات میان فعالیت‌های انسانی با منابع آب زیرزمینی و اتخاذ استراتژی‌های مدیریتی کارآمد با هدف پایداری منابع آب زیرزمینی یک آبخوان به کار رود.

کلید واژگان: چارچوب‌های تحلیل SES، نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم، روش تصمیم‌گیری کوپراس، آبخوان.

۱. مقدمه

ویژگی‌های مشترکی مثل تاب‌آوری و پیچیدگی را در خود دارند [۲۵]. با در نظر گرفتن رویکرد نظام اجتماعی-اکولوژی یک برای مدیریت منابع طبیعی، می‌توان نمایش واقع‌گرایانه‌تری از ساختار اجتماعی و اکولوژی یک نسبت به رویکردهای مدیریت سنتی منابع طبیعی ارائه داد. ناهمگنی کنشگران، تعاملات بین کنشگران و شبکه‌های اجتماعی ساختار اجتماعی را نشان داد. تغییرپذیری، عدم قطعیت، و شکاف اطلاعاتی^۳ را در هنگام تصمیم‌گیری و اتخاذ استراتژی‌های مدیریتی برای منابع طبیعی مورد توجه قرار داد. به طوری که کاربران منابع، مدیران، و سیاست‌گذاران باید با وجود عدم قطعیت تصمیم‌گیری کنند و استراتژی‌هایی را برای مقابله با عدم قطعیت‌های اکولوژیکی و اجتماعی غیرقابل تقلیل توسعه دهند [۲۷].

این مسأله در مورد منابع آب زیرزمینی یک آبخوان و بهره‌برداران آن نیز صدق می‌کند. کشاورزان از منابع مشترک آب زیرزمینی برداشت می‌کنند و ضمن تأثیر بر منابع و دیگر کشاورزان، متقابلاً از آن‌ها تأثیر می‌پذیرند. حجم باقیمانده از منابع آب بر تصمیمات آبی آن‌ها اثر گذاشته [۱۹] و در نهایت بر پایداری سیستم، تأثیرات مثبت و منفی خواهد گذاشت [۱۱]. به همین دلیل، بررسی سیستم منابع آب زیرزمینی یک آبخوان از منظر اجتماعی-اکولوژی یک که در آن هم کشاورزان، منافع آنان، رویکردهای و تعاملات آن‌ها با یکدیگر به دلیل نقش تعیین‌کننده آنان در بهره‌برداری و پایداری منابع آب زیرزمینی، و هم سیستم هیدرولوژیکی منابع آب زیرزمینی آبخوان در نظر گرفته می‌شود، ضرورت دارد. دسته‌ای از مطالعات انجام شده در زمینه مدیریت منابع آب زیرزمینی تنها به شرایط هیدروژئولوژیکی توجه کرده‌اند که به ترکیب مدل‌های شبیه‌سازی آب زیرزمینی (مدل‌های هیدرولیکی و مدل‌های ارزیابی سیاست) و روش‌های بهینه‌سازی (الگوریتم‌های مختلف بهینه‌سازی و توابع هدف مربوط به مسأله) پرداخته‌اند. دسته دیگر از

رویکردهای سنتی مدیریت منابع طبیعی موجب افزایش سلطه‌گری انسان بر طبیعت و سازگارسازی سیستم اکولوژیکی با خواسته‌های انسانی گردیده است و که این امر زمینه افزایش تخریب منابع طبیعی، ناپایداری، فقر و ناامنی غذایی را فراهم ساخته است. سیاست‌گذاری‌های انجام شده در زمینه حفاظت منابع طبیعی بر مبنای تفکرات سنتی فایده‌نگر و فن‌گرایانه طرح‌ریزی می‌گردند که در آن، تخریب منابع به عنوان فرآیندی طبیعی تلقی می‌شود و نقش انسان‌ها در شکل‌گیری تغییرات محیط زیستی نادیده انگاشته می‌شود و در این رویکرد، رابطه نظام اجتماعی-اکولوژی یک در بلندمدت نادیده گرفته می‌شود، به نحوی که نه تنها اثربخشی مشارکت گروه‌های مختلف انسانی در مقوله حفاظت منابع طبیعی نادیده انگاشته شده، بلکه از رابطه موجود میان معیشت و رفتار حفظ منابع نیز غفلت گردیده است. دستیابی به اهداف حفاظت پایدار منابع طبیعی نیازمند بازاندیشی در این شیوه تفکر و تغییر به رویکرد نظام اجتماعی-اکولوژی یک می‌باشد [۹].

به اعتقاد مرکز تاب‌آوری دانشگاه استکهلم^۱، نظام‌های اجتماعی-اکولوژی یک، نظام‌های مبتنی بر سازگاری پیچیده‌ای هستند که از نظام اکولوژیکی و نهادها اجتماعی گوناگون تشکیل شده‌اند که در شبکه‌هایی با یکدیگر تعامل دارند. رفتارهای فردی افراد به یکدیگر وابسته هستند. افراد با تغییرات در محیط اجتماعی و اکولوژیکی خود سازگار می‌شوند و محیط اجتماعی-اکولوژی یک خود را تغییر می‌دهند. در نتیجه این تغییرات یک تعامل با رفتار جدید کل نظام اجتماعی-اکولوژی یک در تمام عناصر گوناگون آن پدیدار می‌شود که موجب سازگاری مجدد افراد با یک محیط جدید می‌شود. نظام‌های اجتماعی-اکولوژی یک به طور مداوم در حال تغییر هستند و در دسته سیستم‌های پیچیده^۲ (CAS) قرار می‌گیرند [۱۰]. این نظام‌ها

^۱Stockholm Resilience Center, Stockholm University^۲Complex Adaptive Systems^۳information gaps

«نهادهای اجتماعی» و «تغییرات اجتماعی» در یک بستر تاریخی تشریح و تحلیل کردند. نتایج نشان داد که به دلیل گسست شناختی و فرهنگی در طبقات نظام اجتماعی و باقی ماندن مکانیزم‌های ناشی از نهادهای سنتی در لایه‌های زیرین نظام اجتماعی به عنوان زیربنای رفتاری آنان، قانون‌گرایی با وجود تأیید در نظام سیاسی و حقوقی، در تعامل انسان و منابع آب نهادینه سازی نشده است و تلاش‌ها برای نهادینه‌سازی و باز تنظیم مکانیزم‌های تعامل انسان و منابع آب سبب یک بی‌نظمی پیچیده میان سیستم‌های طبیعی و انسانی و شناخت پویایی هم‌تکاملی انسان و آب، به مطالعه تاریخی حوضه آبریز مشهد از طریق هیدرولوژی اجتماعی^۱ پرداختند. و مدلی ادراکی جهت شناخت سیستم هیدرولوژیکی اجتماعی حوضه مطرح کردند که در آن کمیت و کیفیت منابع آبی و تقاضای آب به عنوان مهم‌ترین نیروهای محرک داخلی و مؤلفه‌های هیدرواقلمی به عنوان مهم‌ترین نیروی محرک خارجی مؤثر بر هم‌تکاملی سیستم پیوسته انسان - آب عمل می‌کند.

چارچوب‌های تحلیل نظام اجتماعی - اکولوژیک (SES)، چارچوب‌هایی برای تعیین زبان مشترک، ساختن پژوهش بر روی نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک و ارائه رهنمودهایی برای توسعه پایدارتر ایجاد شده‌اند [۱۹، ۲۰، ۲۱]. چارچوب‌های برجسته متعددی برای تحلیل SES وجود دارند که از جمله می‌توان به چارچوب نیروهای پیش برنده- فشار- حالت- اثر- پاسخ^۲ (DPSIR)، چارچوب مدیریت و گذار^۳ (MTF)، چارچوب خدمات اکوسیستم^۴ (ES)، چارچوب نظام انسانی- محیط زیستی^۵ (HSE)، چارچوب نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک استروم^۶

مطالعات به بررسی نگرش و رفتار پیچیده کشاورزان در زمینه حفاظت از منابع آب در بخش کشاورزی به عنوان بزرگترین بخش مصرف کننده آب با هدف تغییر رفتار آنان پرداخته‌اند؛ زیرا کشاورزان با تصمیمات خود نقش تعیین کننده‌ای در اجرایی شدن سیاست‌های اتخاذ شده از سوی تصمیم‌گیران دارند [۱۳، ۲۴]. هیچ یک از این دو گروه مطالعات ذکر شده به تعامل میان نظام‌های انسانی و هیدرولوژیکی نپرداخته‌اند. از این رو، این مقاله بر آن است که با اتخاذ رویکرد نظام اجتماعی- اکولوژیک در بررسی و تحلیل واقع بینانه سیستم منابع مشترک آب زیرزمینی کشاورزان یک آبخوان، این شکاف دانشی را پر کند. در این راستا، قدم اول جهت درک چگونگی تعاملات، بازخوردها و پیوستگی‌های میان عوامل انسانی با سیستم هیدرولوژیکی یک آبخوان، انتخاب یک چارچوب تحلیل مناسب جهت تعیین نظام‌های اصلی، زیرنظام‌ها، مؤلفه‌های هر یک، چگونگی ارتباط آن‌ها با یکدیگر و در نهایت تأثیر گذاری آن‌ها بر پایداری منابع آب زیرزمینی آبخوان است. تعیین و انتخاب یک چارچوب مناسب ضمن ارائه نمایش ساده و قابل درک از روابط پیچیده میان دو نظام انسانی و هیدروژیک، می‌تواند مبنا و پایه‌ای برای تعریف حلقه‌های علت - معلولی روابط میان زیرنظام‌ها و تبیین روابط ریاضی جهت کمی‌سازی مؤلفه‌ها و در نتیجه نقطه آغازینی برای مدل‌سازی کمی تأثیر عوامل انسانی بر سیستم منابع مشترک آب زیرزمینی یک آبخوان باشد.

مطالعات محدودی در زمینه تعامل میان نظام‌های انسانی و هیدرولوژیکی انجام شده است که به تحلیل تعاملات و بازخوردها و هم‌تکاملی نظام پیوسته انسان - آب از نظر تاریخی پرداخته‌اند. به عنوان مثال: [۱]، روند شکل‌گیری و تکامل تعامل انسان و منابع آب در ایران را با بهره‌مندی از نظریه‌های مختلف «شیوه تولید آسیایی»،

^۱Socio-hydrology

^۲The Driver, Pressure, State, Impact, Response (DPSIR) framework

^۳The Management and Transition Framework

^۴The Ecosystem Services (ES) framework

^۵The Human-Environment System (HES) framework

^۶The SES framework (SESF)

سطح میکرو (فرد) و ماکرو (جامعه، سیستم حکمرانی) در نظر گرفته می‌شود و پویایی در نظام اجتماعی را به طور صریح از طریق ایجاد تغییرات در سطح آگاهی‌های محیط زیستی در سطوح مختلف سلسله مراتبی نظام اجتماعی در نظر می‌گیرد. نظام محیط زیستی از دیدگاه «انسان محوری» به عنوان ارائه کننده خدماتی نگریسته می‌شود که رفاه انسان را افزایش می‌دهد. تعامل و پویایی بین دو نظام انسانی و محیط زیستی را به صورت متقابل ((S ↔ E)) از طریق بازخورد های اولیه و ثانویه (کوتاه مدت، بلند مدت) در نظر می‌گیرد [۲۸، ۲۹، ۳۰].

چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژی یک استروم

(SESF): یک چارچوب نظری برای پیشبرد نظریه کنش جمعی و بیشتر به عنوان یک ابزار کلی برای تشخیص پایداری نظام های اجتماعی - اکولوژی یک در نظر گرفته می‌شود [۲۲]. این چارچوب دارای ساختاری سلسله مراتبی و تو در تو متشکل از چهار زیر سیستم، سیستم منبع (RS)، واحدهای منبع (RU)، سیستم حکمرانی (GS): کنشگران (A) است که بر تعاملات و نتایج حاصل از آنها در یک زمان و مکان خاص تأثیر می‌گذارد و به طور غیر مستقیم تأثیر می‌پذیرد. همچنین، این چارچوب می‌تواند چگونگی تأثیرگذاری یا تأثیرپذیری این متغیرها را از ساختارهای اجتماعی - اقتصادی، سیاسی و اکولوژیکی کوچک و حتی بزرگتر که نظام اجتماعی - اکولوژیکی مورد نظر در آن قرار دارد، بررسی کند. در این چارچوب، متغیرهای مرتبه دوم تشکیل دهنده هر یک از چهار زیرسیستم مرتبه اول نیز ارائه می‌شود [۱۹، ۲۰].

رویکرد معیشتی پایدار (SLA): این چارچوب بر مبنای پنج دارایی معیشتی (سرمایه‌های طبیعی، فیزیکی،

(SESF)، رویکرد معیشتی پایدار^۱ (SLA)، چارچوب مرحله طبیعی^۲ (TNS) و چارچوب آسیب پذیری ترنر و همکاران^۳ (TVUL) اشاره کرد. همچنین، چارچوب‌های که در تحقیقات مختلف در حوزه مدیریت منابع آب به کار گرفته شده‌اند را می‌توان به این موارد اشاره نمود: نظریه تعاملات بسترمند (CTI) جهت ارزیابی وضعیت حکمرانی آب در رابطه بر فرآیند حفاظت از منابع آب زیرزمینی [۱۴]، چارچوب تحلیل و دگرگونی نهادی (IAD)^۴ جهت بررسی تأثیر بستر نهادی (قوانین رسمی و سیاست‌ها) بر تشدید محرک‌های فعال در زمینه بهره‌برداری از منابع آب زیرزمینی [۶]، چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژی یک استروم جهت بررسی وضعیت پارامترهای مرتبط با خودسازماندهی [۱۲]، بررسی عوامل مؤثر بر کنش جمعی کشاورزان در برداشت از آب‌های زیرزمینی [۱۷]، تحلیل حکمرانی چندسطحی آب در نیکاراگوئه [۱۶]، چارچوب نیروهای پیش برنده - فشار - حالت - اثر - پاسخ (DPSIR) جهت ارزیابی وضعیت موجود سیستم منابع آب منطقه مورد مطالعه [۱۵]. در ادامه چارچوب‌های تحلیل SES در نظر گرفته شده در این مطالعه به طور مختصر توضیح داده شده است.

چارچوب نظام های انسانی - محیط زیستی

(HES)، رویکردی روش‌شناختی برای بهبود درک ساختارها و فرآیندهای نظام انسانی - محیط زیستی است که دستورالعمل‌های مشخص در مورد نحوه انجام تحلیل ارائه می‌کند. در این چارچوب، نظام انسانی بر اساس نظریه تصمیم‌گیری برای تحلیل فعالیت‌های انسانی و فرآیندهای یادگیری، تعاملات و حلقه‌های بازخورد در بین سطوح مختلف سلسله مراتبی نظام اجتماعی در هر دو

^۱The Sustainable Livelihood Approach

^۲The Natural Step (TNS) framework

^۳The Turner et al. (2003) Vulnerability framework

^۴Contextual Interaction Theory

^۵Institutional Decomposition and Analysis

^۶Resources System

^۷Resources Units

^۸Governance System

^۹Actors

آسیب‌پذیری در مقیاس مکانی تأثیر می‌گذارد و به دنبال آن پاسخ‌هایی دارد. آسیب‌پذیری در مقیاس مکانی، تابع سه عامل مواجهه (تکرار، بزرگی و مدت استمرار)، حساسیت (در بردارنده شرایط انسانی و زیست محیطی) و برگشت‌پذیری (سه جنبه پاسخ: مقابله، پیامدها و تعدیل و سازگاری) است [۳۲].

با توجه به این که چارچوب‌های تحلیل نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک (SES) از نظر منشأ نظری و میان‌رشته‌ای آن‌ها، هدف آن‌ها و روشی که آن‌ها نظام‌های اجتماعی و اکولوژیک، تعاملات و پویایی آن‌ها را تصور می‌کنند، به طور قابل توجهی متفاوت هستند و یک هستی‌شناسی و پایگاه داده واحدی برای نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک (SES) وجود ندارد، که اجازه جمع‌آوری و به اشتراک‌گذاری داده‌های مرتبط به نظام‌های اجتماعی و اکولوژیک را بدهد که برای کاربرد در هر چارچوبی قابل استفاده باشند. از این رو پرسش اصلی تحقیق حاضر این است که انتخاب کدام چارچوب تحلیل SES، در زمینه تحلیل ابعاد انسانی در سازگاری با سیستم‌های منابع مشترک آب زیرزمینی یک آبخوان کمک بهتری خواهد کرد. به عبارتی دیگر کدام چارچوب تحلیل SES، نظام اجتماعی و اکولوژیک یک آبخوان و تعاملات و پویایی بین آن‌ها را بهتر به تصویر می‌کشد. کدام چارچوب تحلیل SES می‌تواند نگاه واقع‌بینانه‌تری از بهره‌برداران آب‌زیرزمینی، نهادها و سازمان‌های اجرایی، سیاست‌ها و قوانین مرتبط با مدیریت منابع آب‌زیرزمینی و سیستم‌های هیدرولوژی یک آبخوان به تصویر بکشد؟ استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره با توجه به تعدد و تناقض در معیارها می‌تواند پاسخ این پرسش را روشن کند. در این پژوهش، روش تصمیم‌گیری ارزیابی تناسب جامع (کوپراس) برای انتخاب بهترین چارچوب تحلیل SES مورد استفاده قرار گرفت. این روش عملکرد گزینه‌ها را با توجه به معیارهای مختلف و اوزان معیار مربوطه در نظر می‌گیرد و از روش ارزیابی و رتبه‌بندی گام به گام گزینه‌ها بر اساس اهمیت و درجه سودمندی آن‌ها استفاده می‌کند. در این تحقیق، ۵ چارچوب تحلیل نظام‌های اجتماعی اکولوژیک که بیشترین استناد را در مقالات

اجتماعی، انسانی و مالی)، ساختارها (بخش‌های عمومی و خصوصی) و فرآیندهایی (سیاست‌ها، قوانین، فرهنگ و...) که بر چگونگی ترکیب و استفاده از این دارایی‌ها و راهبردهای دستیابی به نتایج مطلوب امرار معاش (مانند امنیت، درآمد و رفاه بیشتر) تأثیر می‌گذارد، محیط آسیب‌پذیر (تغییرات فصلی، شوک‌ها یا تکانه‌ای وارد شده ناگهانی، روندهای بحران‌زا)، راهبردهای معیشتی (ترکیبی از فعالیت‌ها جهت دستیابی معاش) و نتایج معیشتی (موفقیت‌ها و هدف‌های حاصل از راهبردهای امرار معاش از طریق دارایی‌های معیشتی) شکل گرفته است [۳۱].

مرحله طبیعی (TNS) چارچوبی برای برنامه‌ریزی به سوی پایداری ارائه می‌دهد. این چارچوب شامل اصول قانونی (نحوه تشکیل سیستم)، اصول پیامد (برای پایداری) و اصول فرآیند (چگونگی رسیدن به نتیجه مطلوب) است [۴]. در این چارچوب، نظام اجتماعی از طریق اصول اجتماعی (قوانین، هنجارها و غیره) در نظر گرفته می‌شود و بر ساختارهای حکمرانی و سیاست تأکید دارد و تعاملات بین سطوح مختلف سلسله‌مراتبی نظام اجتماعی را با در نظر گرفتن رابطه ماکرو (سیستم حکمرانی در جامعه) ← میکرو (فرد) تصور می‌کند. نظام اکولوژیک از دیدگاه «طبیعت‌محور»، صرف نظر از سودمندی آن برای انسان‌ها تحلیل می‌شود. تعامل بین نظام اجتماعی و اکولوژیک را به صورت چگونگی تأثیر اقدامات انسانی و نیازهای منابع بر نظام اکولوژیک، در نظر گرفته می‌شود [۳۳].

آسیب‌پذیری ترنر (TVUL)، چارچوبی برجسته و مشهور بر مبنای جنبه‌های محیط زیستی - انسانی است که با در نظر گرفتن علوم پایداری در سه سطح و مقیاس مکانی، منطقه‌ای و جهانی شکل گرفته است. در مقیاس جهانی و منطقه‌ای، تأثیر انسان به بیش از محدوده مکانی خود، منجر به تغییر و تنوع در شرایط انسانی از طریق تصمیمات سیاسی اقتصادی و نهادی می‌شود. همچنین، منجر به تغییر و تنوع محیط زیستی از طریق تأثیر بر کیفیت و تغییر در منابع محیط زیستی می‌شود. این تأثیرات زمینه اثرات متقابل مخاطرات را در پی دارد که بر

اجتماعی و سیستم هیدرولوژیکی یک آبخوان و در نهایت نظر متخصصان منابع آب و محیط زیست کشور، ۷ معیار شامل میزان پیچیدگی مؤلفه‌های نظری، برابری توجه به دو نظام انسان و محیط زیست، توانایی پیش بینی آینده بر مبنای روابط فعلی، قابلیت عملیاتی شدن برای مدیریت منابع مشترک، عینیت پذیری در شرایط محلی (قابلیت شبیه‌سازی)، شناسایی تصمیم‌گیران کلیدی، قابلیت شناسایی عامل ناپایدارکننده سیستم به عنوان معیارهای تصمیم‌گیری انتخاب شدند که تعاریف هر یک در جدول (۱) آورده شده است:

داشتند شامل چارچوب نظام انسانی- محیط زیستی (HES)، چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیکی استروم (SESF)، رویکرد معیشتی پایدار (SLA)، مرحله طبیعی (TNS)، آسیب‌پذیری ترنر (TVUL) به عنوان گزینه‌های تصمیم‌گیری تعیین شدند. از آن جا که، یکی از اجزاء اصلی روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره، تعیین معیارهای کارآمد و مؤثر است، به گونه‌ای که توانایی ارزیابی جنبه‌های مختلف یک تصمیم را داشته باشد. در این پژوهش، با توجه به مرور ادبیات نظری و با اقتباس از معیارهای ارائه شده توسط Binder و همکاران (۲۰۱۳) [۲] و در نظر گرفتن ویژگی‌های

جدول ۱. معیارهای تصمیم‌گیری انتخاب چارچوب تحلیل SES

معیار	منبع	تعریف
میزان پیچیدگی مؤلفه‌های نظری	[۸]	این معیار یک معیار منفی است که اشاره به این دارد که چارچوب مورد مطالعه از نظر فراگیری سطح به کارگیری، میزان جهان شمول بودن و استناد پذیری، از مقبولیت کمتری در بین محققان، برنامه‌ریزان و سیاستگذاران مدیریت منابع طبیعی برخوردار است.
توانایی پیش‌بینی آینده بر مبنای روابط فعلی بین نظام انسان و محیط زیست	[۲]	این معیار به چگونگی تعاملات بین نظام اجتماعی (S) و نظام اکولوژیکی (E) اشاره دارد. چارچوب مورد مطالعه از کدام یک از سه شکل تعاملات پیروی می‌کند: $E \rightarrow S$: نظام اکولوژیکی بر نظام اجتماعی تأثیر می‌گذارد. $S \rightarrow E$: فعالیت‌های انسانی بر نظام اکولوژیکی یا خدمات اکوسیستمی تأثیر می‌گذارد. $E \leftrightarrow S$: تقابل بین نظام اجتماعی و سیستم اکولوژیکی در نظر گرفته می‌شود.
قابلیت عملیاتی شدن برای مدیریت منابع مشترک	[۲]	این معیار به جهت‌گیری چارچوب‌های مورد مطالعه اشاره دارد که می‌تواند چارچوبی مبتنی بر تحلیل با هدف ارائه یک زبان عمومی باشد یا به عنوان چارچوبی عمل‌گرا با هدف عمل کردن یا مداخله در نظام‌های اجتماعی - اکولوژیکی (SES) ایجاد شده باشد.
عینیت‌پذیری در شرایط محلی (قابلیت شبیه‌سازی)	[۲]	چارچوب مورد مطالعه تا چقدر می‌تواند شناخت واقع‌گرایانه‌تری از سطوح سلسله مراتبی نظام اجتماعی، تعاملات بین این سطوح در یک آبخوان را به دست می‌دهد. چارچوب مورد مطالعه تا چقدر می‌تواند تأثیر سطوح ماکرو نظام اجتماعی و عوامل بیرون‌زا اکولوژیکی بر سطح محلی را نشان دهد.
شناسایی تصمیم‌گیران کلیدی	[۸]	این معیار به سطوح سلسله مراتبی، چگونگی تعامل و اندازه تعامل بین سطوح سلسله مراتبی نظام اجتماعی اشاره دارد. تحلیل نقش و موقعیت کنشگران و شناسایی کنشگران کلیدی برای محققین، سیاستگذاران و برنامه‌ریزان جهت ظرفیت‌سازی و توانمندسازی بهره‌برداران منابع آب‌برزمینی، مدیریت تعارضات ناشی از محدودیت این منابع، و استقرار نظام مدیریت مشارکتی منابع آب‌برزمینی ضروری است.
برابری توجه به دو نظام انسان و محیط زیست	[۲]	این معیار اشاره به این دارد که چارچوب مورد مطالعه تا چه حد هر دو نظام اجتماعی و اکولوژیکی در عمق یکسان در نظر می‌گیرد.
قابلیت شناسایی عوامل ناپایدارکننده سیستم	[۳]	چارچوب مورد مطالعه تا چقدر می‌تواند شوک‌ها و عوامل استرس‌زای سیاسی- اجتماعی یا محیط زیستی و درجه‌ای که نظام اجتماعی (از نظر بزرگی، تکرار و استمرار عامل استرس‌زا) می‌تواند این عوامل را تجربه کند، را نشان دهد.

۲. روش شناسی

بررسی ابعاد انسانی در سازگاری با سیستم منابع مشترک آب‌برزمینی یک آبخوان انجام شد. این پژوهش از نظر هدف کاربردی، از نظر ماهیت توصیفی - تحلیلی و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، میدانی است. جامعه آماری پژوهش

پژوهش حاضر با هدف انتخاب بهترین چارچوب تحلیل نظام‌های اجتماعی - اکولوژیکی (SES) برای

متشکل از دو بخش بود: بخش اول میزان اهمیت هر یک از معیارهای تصمیم‌گیری با توجه به هدف تحقیق نسبت به یکدیگر سوال شد که نحوه امتیازدهی به معیارها بر اساس مقایسات زوجی و مقیاس ۹ سطحی توماس ال. ساعتی بود. بخش دوم پرسشنامه دیدگاه پاسخگویان در باره میزان ارزش و اهمیت هر یک از چارچوب‌های تحلیل SES بر اساس تک تک معیارهای مورد مطالعه سنجیده شد. همچنین، راهنمای پرسشنامه مبتنی بر معرفی پنج چارچوب تحلیل SES مورد مطالعه به صورت جداگانه به همراه پرسشنامه اصلی تحقیق تدوین و در اختیار افراد نمونه آماری قرار گرفت. در نهایت ۱۱ پرسشنامه تکمیل، جمع‌آوری و مورد تحلیل قرار گرفت. به منظور تعیین وزن معیارها از روش تحلیل سلسله مراتبی AHP استفاده شد. همچنین، رتبه‌بندی و انتخاب بهترین چارچوب تحلیل SES برای مطالعه نظام اجتماعی - اکولوژیک یک آبخوان با کمک مدل تصمیم‌گیری کوپراس و در محیط نرم افزار Excel انجام گرفت. شکل (۱) روند انجام مطالعه حاضر را نمایش می‌دهد.

متشکل از متخصصان و اعضای هیئت علمی دانشگاه در حوزه‌های منابع آب، محیط زیست و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی بود که تجربه انتشار مقاله علمی و اجرای طرح پژوهشی در زمینه نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک (SES) را داشتند که از آن میان، ۱۱ نفر با استفاده از رویکرد نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. انتخاب افراد پرسش‌شونده در نمونه‌گیری (غیراحتمالی) هدفمند، به صورت عمدی و با توجه به هدف تحقیق و شرایط موجود صورت گرفته است و از انتخاب تصادفی افراد به شدت پرهیز شده است. با توجه به این که جامعه آماری در روش تصمیم‌گیری کوپراس، خبرگان حوزه مورد مطالعه تشکیل می‌دهد و پاسخ افراد نمونه آماری به سوالات مطرح شده در رابطه با معیارها و گزینه‌ها و درجه اهمیت هر یک از آنها می‌باشد، انتخاب با دقت افراد نمونه آماری در فرآیند تصمیم‌گیری با اهمیت می‌باشد و تعداد افراد نمونه آماری در این نوع تحقیقات اهمیت چندانی ندارد. لیست افراد پرسش‌شونده به لحاظ عضویت سازمانی و تخصص علمی در جدول (۲) آورده شده است. ابزار پژوهش پرسشنامه‌ای

جدول ۲. لیست متخصصان اجتماعی - اکولوژیک مورد پرسش

ردیف	درجه علمی	نهاد / سازمان	تخصص
۱	دکتری	دانشگاه تهران	محیط زیست - مدیریت منابع آب
۲	دکتری	دانشگاه تهران	ترویج کشاورزی - منابع آب
۳	دکتری	دانشگاه تربیت مدرس	ترویج کشاورزی - محیط زیست و منابع طبیعی
۴	دکتری	دانشگاه پیام نور	ترویج کشاورزی - مطالعات آب و خشکسالی
۵	دکتری	دانشگاه شیراز	ترویج کشاورزی - مدلسازی رفتار محیط زیست‌گرایانه در حفاظت از منابع آب
۶	دکتری	دانشگاه تهران	ترویج کشاورزی - منابع آب
۷	دکتری	آزمایشگاه مدل‌سازی سیستم‌های اجتماعی - اکولوژیک	آبخیزداری
۸	دکتری	آزمایشگاه مدل‌سازی سیستم‌های اجتماعی - اکولوژیک	آبخیزداری
۹	دکتری	آزمایشگاه مدل‌سازی سیستم‌های اجتماعی - اکولوژیک	مرتع - مدلسازی سیستم‌های انسانی - محیطی
۱۰	دانشجوی دکتری	دانشگاه تهران	منابع آب - مدلسازی مشارکتی در سامانه منابع آب
۱۱	دکتری	دانشگاه تربیت مدرس	مرتع - مدلسازی سیستم‌های اجتماعی - اکولوژیک در حوزه منابع طبیعی

شکل ۱. نمودار روند انجام مطالعه

بدتر است و از این لحاظ مقایسه کاملی را میان گزینه‌ها انجام دهد به طوری که تطبیق بیشتری با شرایط و واقعیت‌های محلی و تجربی دارد [۱۸]. مراحل انجام روش کوپراس به ترتیب عبارتند از [۲۶]:

گام اول: ایجاد ماتریس تصمیم: نخستین گام در این تکنیک تشکیل ماتریس تصمیم مسأله است.

$$D = [x_{ij}] = \begin{bmatrix} x_{11} & \dots & x_{1n} \\ \dots & \dots & \vdots \\ x_{m1} & \dots & x_{mn} \end{bmatrix} \quad (۱)$$

که در آن، x_{ij} = ارزیابی گزینه i ام در رابطه با معیار j ام، m = تعداد گزینه‌ها و n = تعداد معیارها هستند.

گام دوم: نرمال سازی ماتریس تصمیم: در تکنیک کوپراس نرمال سازی به روش خطی صورت می‌گیرد. در این مرحله به منظور بی‌مقیاس سازی ماتریس تصمیم، از رابطه (۲) استفاده می‌شود:

$$R = [r_{ij}]_{m \times n} = \frac{x_{ij}}{\sum_{i=1}^m x_{ij}} \quad (۲)$$

۱.۲. روش ارزیابی تناسب جامع (کوپراس)

روش ارزیابی تناسب جامع (کوپراس)، یکی از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM) است، توسط Zavadskas and Kaklauskas (۱۹۹۶) برای یافتن راه حلی مناسب برای مسائلی مطرح شد که در آن تصمیم‌گیرنده باید با در نظر گرفتن یک مجموعه معینی از معیارها، از میان گزینه‌ها انتخاب کند [۵]. از مهم‌ترین ویژگی‌های این رویکرد می‌توان به این موارد اشاره کرد: این روش می‌تواند رتبه‌بندی کاملی از گزینه‌ها ارائه دهد و قادر است هم‌زمان از معیارهای کمی و کیفی برای ارزیابی گزینه‌ها استفاده کند. همچنین، قابلیت محاسبه معیارهای مثبت و معیارهای منفی را به طور جداگانه در فرآیند ارزیابی دارد. ویژگی مهم دیگری که باعث برتری تکنیک کوپراس نسبت به سایر روش‌های تصمیم‌گیری می‌شود، این است که می‌تواند درجه اهمیت هر گزینه را تخمین بزند و آن را بر اساس درصد نشان دهد که تا چه اندازه یک گزینه بهتر یا

که در آن، رابطه $S_{-min} = S_{-i}$ حداقل مقدار S_{-i} است. هر چه مقدار Q_i بیشتر باشد، گزینه مربوط به آن رتبه بهتری خواهد داشت.

گام ششم: محاسبه کمی سودمندی گزینه‌ها: در این مرحله با استفاده از رابطه (۷) میزان سودمندی هر یک از گزینه‌ها محاسبه می‌شود:

$$U_i = \frac{Q_i}{Q_{max}} \times 100\% \quad \text{رابطه (۷)}$$

که در آن، Q_{max} = بزرگترین مقدار اهمیت نسبی گزینه‌ها و U_i = شاخص سودمندی هر گزینه می‌باشد که همواره مقداری بین ۰ تا ۱۰۰ درصد است. هر چه مقدار سودمندی یک گزینه بیشتر باشد، اولویت بالاتری خواهد داشت.

۳. نتایج

در این بخش نتایج حاصل از بکارگیری روش تصمیم‌گیری کوپراس به تفصیل ارائه می‌شود. با توجه به اینکه اهمیت معیارها با یکدیگر برابر نیست به هر معیار وزن متفاوتی تخصیص داده می‌شود و سپس رتبه‌بندی گزینه‌ها بر اساس گام‌های روش کوپراس انجام می‌شود. در این تحقیق، به منظور تعیین اهمیت معیارها از روش تحلیل سلسله مراتبی بر مبنای مقایسات زوجی استفاده شد و وزن معیارها مطابق جدول (۳) تعیین شد. نتایج ماتریس مقایسات زوجی معیارها نسبت به هدف نشان داد که معیار قابلیت شناسایی عامل ناپایدارکننده سیستم با وزن نسبی ۰/۲۱۷ بیشترین اهمیت را در انتخاب چارچوب تحلیل مناسب نظام‌های اجتماعی- اکولوژیک یک آبخوان داشته است. بعد از آن معیار برابری توجه به دو نظام انسان و محیط زیست با وزن نسبی ۰/۲۰۴، شناسایی تصمیم‌گیران کلیدی با وزن نسبی ۰/۱۷۷، قابلیت عملیاتی شدن برای مدیریت منابع مشترک با وزن

گام سوم: ایجاد ماتریس تصمیم نرمال موزون:

این مرحله با استفاده از وزن معیارها، ماتریس تصمیم نرمال شده موزون محاسبه می‌شود. در صورتی که وزن معیارها به صورت $W = \{W_1, W_2, \dots, W_m\}$ باشد، می‌توان ماتریس تصمیم نرمال شده موزون را به صورت رابطه (۳) محاسبه نمود:

$$D = [y_{ij}]_{m \times n} = r_{ij} \times W_j \quad \text{رابطه (۳)}$$

$$i = 1, 2, \dots, m \quad j = 1, 2, \dots, n$$

که در آن، r_{ij} = مقدار نرمال شده گزینه i ام در معیار j ام و W_j وزن معیار j ام می‌باشد. همواره مجموع وزن نرمال شده موزون گزینه‌ها در یک معیار برابر است با وزن آن معیار است ($\sum_{i=1}^m y_{ij} = W_j$).

گام چهارم: محاسبه مجموع مقادیر نرمال شده

موزون: در این مرحله با استفاده از رابطه‌های (۴) و (۵) مجموع مقادیر نرمال شده موزون برای معیارهای مثبت و معیارهای منفی به صورت جداگانه برای هر گزینه محاسبه می‌شود:

$$S_{+i} = \sum_{j=1}^n y_{+ij} \quad \text{رابطه (۴)}$$

$$S_{-i} = \sum_{j=1}^n y_{-ij} \quad \text{رابطه (۵)}$$

که در آن، y_{+ij} و y_{-ij} به ترتیب مقدار نرمال شده موزون برای معیارهای مثبت و منفی می‌باشند.

گام پنجم: تعیین اهمیت نسبی گزینه‌ها:

در این مرحله اهمیت نسبی هر گزینه با استفاده از رابطه (۶) محاسبه می‌شود:

$$Q_i = S_{+i} + \frac{S_{-min} \times \sum_{i=1}^m S_{-i}}{S_{-i} \times \sum_{i=1}^m \left(\frac{S_{-min}}{S_{-i}} \right)} \quad \text{رابطه (۶)}$$

$$i = 1, 2, \dots, m$$

^۱Relative Significance

^۲Utility Degree

مراتبی در سطح قابل قبولی (کمتر از ۰/۱) است. در روش کوپراس معیارهای منفی و معیارهای مثبت مشخص می‌شوند که در این پژوهش معیار میزان پیچیدگی مؤلفه‌های نظری به عنوان معیارهای منفی و سایر معیارها مثبت در نظر گرفته شدند که جهت معیارها در جدول (۳) نشان داده شده است.

نسبی ۰/۱۷۱، عینیت‌پذیری در شرایط محلی (قابلیت شبیه‌سازی) با وزن نسبی ۰/۰۹۹، توانایی پیش‌بینی آینده بر مبنای روابط فعلی با وزن نسبی ۰/۰۸۹ و نهایتاً معیار میزان پیچیدگی مؤلفه‌های نظری با وزن نسبی ۰/۰۴۰ قرار دارند. نرخ ناسازگاری ماتریس مقایسات زوجی معادل ۰/۰۲ به دست آمد که نشان می‌دهد که مقایسات زوجی انجام شده برای وزن‌دهی معیارها به روش تحلیل سلسله

جدول ۳. وزن معیارها با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی

معیارها	جهت	اهمیت نسبی (W)
A	-	۰/۰۴۰
B	+	۰/۲۰۴
C	+	۰/۰۸۹
D	+	۰/۱۷۱
E	+	۰/۰۹۹
F	+	۰/۱۷۷
G	+	۰/۲۱۷

(منبع: یافته‌های تحقیق)

ماتریس یک ماتریس 5×7 است که گزینه‌ها نشان دهنده چارچوب‌های تحلیل SES و معیارها نیز شامل معیارهای تصمیم‌گیری از A تا G است.

ماتریس تصمیم مسئله با تجمیع نظرات خبرگان، از داده‌های جمع‌آوری شده از طریق پرسشنامه مطابق با جدول (۴) تشکیل شد. در این ماتریس هر گزینه را بر اساس تعدادی معیار امتیازدهی و ارزیابی شده است. این

جدول ۴. ماتریس تصمیم مسئله بر اساس نظر خبرگان

گزینه‌ها / معیارها	A	B	C	D	E	F	G
چارچوب نظام انسانی - محیط زیستی	۳/۴۹	۴/۲۳	۲/۴۱	۲/۳۹	۳/۱۷	۳/۲۸	۰/۳۹
چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم	۳/۴۵	۳/۹۴	۲/۷۷	۳/۴۱	۳/۲۲	۴/۰۰	۴/۰۰
رویکرد معیشتی پایدار	۳/۰۸	۲/۶۳	۲/۸۸	۲/۳۳	۲/۸۸	۳/۱۴	۳/۱۴
مرحله طبیعی	۲/۶۵	۲/۰۳	۲/۷۴	۲/۹۶	۲/۷۴	۲/۵۰	۲/۵۰
آسیب‌پذیری ترنر	۳/۰۵	۲/۵۹	۲/۵۴	۳/۱۱	۲/۹۱	۰/۰۳	۳/۰۳

(منبع: یافته‌های تحقیق)

انتخاب چارچوب تحلیل SES است، به نحوی که تمام این گزینه‌ها را می‌توان با یکدیگر مقایسه کرد.

نتایج نرمال سازی ماتریس تصمیم با استفاده از رابطه (۲) در جدول (۵) نشان داده شده است. هدف از نرمال سازی بدست آوردن مقادیر بدون بُعد از معیارهای

جدول ۵. ماتریس تصمیم نرمال شده

گزینه‌ها / معیارها	A	B	C	D	E	F	G
چارچوب نظام انسانی - محیط زیستی	0.22	0.27	0.22	0.20	0.21	0.20	0.20
چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم	0.21	0.25	0.24	0.21	0.21	0.25	0.22
رویکرد معیشتی پایدار	0.19	0.17	0.18	0.20	0.19	0.19	0.17
مرحله طبیعی	0.16	0.13	0.17	0.18	0.18	0.15	0.17
آسیب پذیری ترنر	0.19	0.16	0.16	0.19	0.19	0.19	0.20

(منبع: یافته‌های تحقیق)

آمده از روش تحلیل سلسله مراتبی AHP در جدول (۳) و اعمال رابطه (۳) ایجاد شده است.

جدول (۶) ماتریس تصمیم نرمال موزون را نشان می‌دهد. این ماتریس با استفاده از وزن معیارها بدست

جدول ۶. ماتریس تصمیم نرمال موزون

گزینه‌ها / معیارها	A	B	C	D	E	F	G
چارچوب نظام انسانی - محیط زیستی	0.008	0.056	0.019	0.035	0.021	0.036	0.045
چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم	0.008	0.052	0.022	0.035	0.021	0.044	0.049
رویکرد معیشتی پایدار	0.007	0.034	0.016	0.035	0.019	0.034	0.038
مرحله طبیعی	0.006	0.026	0.016	0.031	0.018	0.027	0.038
آسیب پذیری ترنر	0.007	0.034	0.014	0.032	0.019	0.033	0.045

(منبع: یافته‌های تحقیق)

معیارهای منفی (S_{-i}) برای هر گزینه به صورت جداگانه با استفاده از رابطه‌های (۴) و (۵) محاسبه شدند و در

مجموع مقادیر نرمال شده موزون برای معیارهای مثبت (S_{+i}) و مجموع مقادیر نرمال شده موزون برای

جدول (۷) نشان داده شده است.

جدول ۷. مجموع مقادیر نرمال شده موزون برای معیارهای مثبت و منفی به صورت جداگانه برای هر گزینه

مجموع مقادیر نرمال شده موزون				گزینه‌ها	
برای معیارهای منفی		برای معیارهای مثبت			
مقدار	S_{-i}	مقدار	S_{+i}		
۰/۰۰۸	S_{-1}	۰/۲۱۴	S_{+1}	HSE	چارچوب نظام انسانی - محیط زیستی
۰/۰۰۸	S_{-2}	۰/۲۲۵	S_{+2}	SESF	چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم
۰/۰۰۷	S_{-3}	۰/۱۷۹	S_{+3}	SLA	رویکرد معیشتی پایدار
۰/۰۰۶	S_{-4}	۰/۱۵۸	S_{+4}	TNS	مرحله طبیعی
۰/۰۰۷	S_{-5}	۰/۱۸۰	S_{+5}	TVUL	آسیب‌پذیری ترنر

(منبع: یافته‌های تحقیق)

در جدول (۸) مشاهده می‌شود.

مقادیر اولویت یا اهمیت نسبی (Q_i) برای هر چارچوب تحلیل SES با استفاده از رابطه (۶) محاسبه شد و نتایج

جدول ۸. اهمیت نسبی و شاخص کمی سودمندی و رتبه‌بندی نهایی گزینه‌ها بر اساس روش تصمیم‌گیری کوپراس

رتبه‌بندی	شاخص سودمندی (U_i)	اهمیت نسبی (Q_i)	گزینه‌ها
۱	۱۰۰	۰/۲۶۶	SESF چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم
۲	۹۵/۹۰	۰/۲۵۵	HSE چارچوب نظام انسانی - محیط زیستی
۳	۸۳/۰۴	۰/۲۲۱	TVUL آسیب‌پذیری ترنر
۴	۸۲/۵۶	۰/۲۱۹	SLA رویکرد معیشتی پایدار
۵	۷۴/۷۷	۰/۱۹۹	TNS مرحله طبیعی

(منبع: یافته‌های تحقیق)

است و چارچوب نظام‌های انسانی - محیط زیستی (HSE) با شاخص سودمندی بیش از ۹۵ درصد در انتخاب دوم قرار دارد و آخرین انتخاب مربوط به چارچوب مرحله طبیعی (TNS) با شاخص سودمندی ۷۴/۷۷ است.

بر اساس معیارهای تصمیم‌گیری مورد مطالعه در این تحقیق، چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم (SESF) یک چارچوب تحلیل‌گرا [۲] با رویکرد تشخیصی است که بر حکمرانی سطح خرد یا محلی تمرکز دارد و با این نگاه است که مجموعه‌ای از قواعد محلی برای موفقیت حکمرانی در رسیدن به اهداف سیاستی مرتبط با پایداری

همچنین، جدول (۸) مقدار سودمندی کمی (U_i) برای هر گزینه را نشان می‌دهد که بر اساس آن رتبه‌بندی کاملی از چارچوب‌های تحلیل SES مورد مطالعه به دست می‌آید. شاخص کمی سودمندی هر گزینه با استفاده از رابطه (۷) محاسبه شده است. سپس، چارچوب‌های تحلیل SES با ترتیب نزولی مقادیر شاخص کمی سودمندی (U_i) مرتب شدند. بهترین انتخاب چارچوب تحلیل SES برای بررسی ابعاد انسانی در سیستم منابع مشترک آب زیرزمینی یک آبخوان، چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم (SESF) با شاخص سودمندی ۱۰۰

نظر می‌گیرد و انواع مختلفی از بازخوردها را در درون نظام اجتماعی و بین نظام‌های اجتماعی و اکولوژیکی در زمان‌ها و مقیاس‌های مختلف مورد توجه قرار می‌دهد. این چارچوب، دوگانگی بین ساختار اجتماعی و سازمان دولتی را در داخل نظام اجتماعی در نظر می‌گیرند. نظام اکولوژیکی را از دیدگاه انسان‌محوری می‌بینند، بدین معنا که به نظام اکولوژیکی از نقطه نظر مطلوبیت آن برای انسان‌ها نگاه می‌کنند. پویایی درون نظام اکولوژیکی را به طور صریح در نظر نمی‌گیرند، هر چند که نظام اجتماعی تغییرات در نظام اکولوژیکی را در طول زمان درک می‌کند. در نهایت، این چارچوب زمانی به کار گرفته می‌شوند که یک مسئله پیچیده اجتماعی - اکولوژیک مورد مطالعه قرار گیرد که شامل یک دیدگاه پویا در زمینه اجتماعی و نیز تعاملات آن با نظام اکولوژیک است.

مطابق با نظرات [۲]، علی‌رغم نبود یک چارچوب جهان شمول، بهترین گزینه مناسب به عنوان گام اول در مسیر ایجاد یک هستی‌شناسی و پایگاه داده برای SES، چارچوب نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک استروم (SESF) می‌باشد. زیرا این چارچوب (۱) تنها چارچوبی است که به ابعاد نظام‌های اجتماعی و اکولوژیک تقریباً به شکل یکسان پرداخته است؛ و (۲) چارچوبی را برای توسعه در جاتی مختلف از تعیین‌کنندگی در سطوح مختلف متمایز کننده، به دست می‌دهد. این موضوع با رتبه‌بندی چارچوب‌های تحلیل SES و کسب بالاترین شاخص سودمندی توسط نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم هم‌خوانی دارد که نشان می‌دهد روش کوپراس می‌تواند با موفقیت برای انتخاب چارچوب تحلیل نظام اجتماعی - اکولوژیک آبخوان به کار برود.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام این تحقیق، انتخاب بهترین چارچوب تحلیل SES برای تحلیل ابعاد انسانی در سیستم منابع آب زیرزمینی یک آبخوان با استفاده از روش تصمیم‌گیری

ضروری است [۱۴]. از نظر سطح به‌کارگیری و میزان جهان‌شمول بودن از مقبولیت زیادی در بین محققان حوزه مدیریت منابع طبیعی برخوردار است. از نظر معیار برابری توجه به دو نظام انسان و محیط زیست، هر دو نظام اجتماعی و اکولوژیکی را در عمق یکسان مورد مطالعه قرار می‌دهد و تقابل بین نظام اجتماعی و نظام اکولوژیکی از طریق حلقه‌های بازخورد و فرآیندهای یادگیری در نظام انسانی در پاسخ به تغییرات در سیستم منابع آب زیرزمینی آبخوان را در نظر می‌گیرد، بنابراین، توانایی پیش‌بینی روابط بین نظام اجتماعی و سیستم منابع آب زیرزمینی آبخوان را بر مبنای روابط فعلی دارد. همچنین، قابلیت شناسایی عوامل ناپایدارکننده سیستم از جمله شوک‌ها و عوامل استرس‌زا بیرون از مرز نظام اجتماعی - اکولوژیک آبخوان (عوامل بیرون‌زا) مانند تغییرات در بارش و عوامل استرس‌زا درون‌زا مانند وضع هنجارها اجتماعی در سطح محلی و یا اجرای سیاست‌ها در سطوح بالا و درجه‌ای که نظام اجتماعی (از نظر بزرگی، تکرار و استمرار عامل استرس‌زا) در مواجهه با این عوامل می‌تواند تجربه کند، را دارد. این چارچوب هر دو سطح میکرو (بهره‌برداران منابع آب زیرزمینی) و ماکرو (سیستم حکمرانی)، سطوح سلسله‌مراتبی نظام اجتماعی در نظر می‌گیرد به طوری که ساختارهای اجتماعی و حکمرانی بر نحوه رفتار بهره‌برداران منابع آب زیرزمینی تأثیر گذار هستند و این بهره‌برداران با الگوهای ذهنی و تصمیمات خود در اجرای سیاست‌ها و قوانین وضع شده در سطوح ماکرو بر سیستم حکمرانی تأثیر می‌گذارند. بنابراین می‌تواند در شناسایی تصمیم‌گیران کلیدی در مدیریت منابع مشترک آب زیرزمینی مؤثر باشد.

از سوی دیگر بر اساس طبقه‌بندی چهارگانه Binder و همکاران (۲۰۱۳) [۲]، از بین ۱۰ چارچوب معتبر تحلیل نظام‌های اجتماعی - اکولوژیک، چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم در دسته‌ی چارچوب‌های یکپارچه کننده (تلفیقی) قرار دارد که تعامل بین نظام‌های اجتماعی و اکولوژیکی را به صورت متقابل ($S \leftrightarrow E$) در

از منابع آب زیرزمینی، می‌تواند آن را به سمت پایداری هدایت کند. عمق آب زیرزمینی (از جمله سطح ایستایی آب)، کیفیت آب زیرزمینی (از جمله هدایت الکتریکی)، تعداد چاه‌های بهره‌بردار، میزان تخلیه سالانه و میزان بارش به عنوان یک متغیر برون‌زا خارج مرز اجتماعی-اکولوژیک آبخوان از پارامترهای مهم و تأثیرگذار در زیر سیستم منبع هستند. همچنین، میزان پیش‌بینی‌پذیری منابع آب زیرزمینی آبخوان به نحوی که کشاورز بتواند میزان آبدهی چاه آب کشاورزی خود در آینده پیش‌بینی کند، در تمایل کشاورزان برای اقدام جمعی در استفاده از منابع آب زیرزمینی آبخوان تأثیرگذار است.

دو زیرسیستم کنشگران (A)، و **سیستم حکمرانی (GS)** و تعاملات بین آن‌ها، تشکیل دهنده بخش اجتماعی آبخوان هستند. منظور از **کنشگران (A)**، کشاورزان مالک چاه کشاورزی هستند که میزان وابستگی معاش آنان به منابع آب زیرزمینی، اهمیت منبع را مشخص می‌کند. دانش و نگرش محیط زیستی کشاورزان در شناخت مناسب و درک کافی آنان از سیستم منابع آب زیرزمینی خود تأثیرگذار است که می‌تواند به خود سازماندهی و حفاظت از این منابع توسط کشاورزان کمک کند. الگوی تصمیم‌گیری کشاورزان در خصوص سطح زیر کشت و انتخاب نوع کشت (انتخاب رویه قدیمی و سنتی یا محصولات کم‌آب‌بر) بر میزان برداشت آنان از منابع آب زیرزمینی تأثیرگذار است، ضمن این که تحت تأثیر قوانین و سیاست‌های اتخاذ شده سطوح بالاتر در سیستم حکمرانی قرار می‌گیرد. میزان اعتماد و مشارکت، انسجام و سرمایه اجتماعی بین کشاورزان در مدیریت پایدار از منابع مشترک آب زیرزمینی آبخوان دارای اهمیت است. وجود رهبران اجتماعی می‌تواند کاربران را به سمت برداشت کمتر از منابع آب زیرزمینی و عدم پیروی از تعارضات اخلاقی (حفر چاه‌های غیر مجاز و اضافه برداشت از چاه‌های مجاز) هدایت کند. تعداد کشاوران مالک چاه کشاورزی در سطح آبخوان در رسیدن به توافق و اجماع نظر در انجام اقدامات جمعی جهت

چند معیاره‌ی کوپراس است. بدین منظور ابتدا با استفاده از مرور ادبیات تحقیق و ویژگی‌های اجتماعی و سیستم هیدرولوژیکی یک آبخوان و نظر متخصصان منابع آب و محیط زیست، ۷ معیار به عنوان معیارهای تصمیم‌گیری انتخاب و با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) وزن‌دهی شدند. سپس با استفاده از روش تصمیم‌گیری کوپراس، انتخاب بهترین چارچوب تحلیل SES انجام شد. در راستای پاسخ به سوال اصلی پژوهش، نتایج نشان داد که چارچوب نظام اجتماعی-اکولوژیک استروم (SESF)، بهترین انتخاب برای بررسی و تحلیل ابعاد انسانی در سیستم منابع مشترک آب زیرزمینی یک آبخوان است. به عبارتی دیگر، چارچوب نظام اجتماعی-اکولوژیک استروم (SESF)، نظام اجتماعی و اکولوژیک یک آبخوان و تعاملات و پویایی بین آن‌ها را بهتر به تصویر می‌کشد و نگاه واقع‌بینانه‌تری از بهره‌برداران آب زیرزمینی، نهادها و سازمان‌های اجرایی، سیاست‌ها و قوانین مرتبط با مدیریت منابع آب زیرزمینی و سیستم هیدرولوژی یک آبخوان ارائه می‌دهد. بر اساس چارچوب نظام اجتماعی-اکولوژیک استروم (SESF)، یک آبخوان از چهار زیر سیستم منبع (RS)، واحدهای منبع (RU)، کاربران (U)، سیستم حکمرانی (GS) تشکیل شده است که در ادامه هر یک از آن‌ها در بخش بهره‌برداری از منابع آب کشاورزی توضیح داده می‌شود:

زیر سیستم منبع (RS)، منابع آب زیرزمینی هستند که توسط کشاورزان (با استفاده از چاه‌های مجاز و غیر مجاز) مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. منابع آب زیرزمینی معمولاً از نظر مکانی وسعت زیادی دارند که موجب می‌شود نتوان به راحتی مورد پایش قرار داد و حریم کمی و مکانی مشخصی را برای برداشت از آن تعیین کرد. کشاورزان برای تأمین معیشت و آب کشاورزی به مقدار زیادی به منابع آب زیرزمینی آبخوان وابسته هستند که این امر می‌تواند منجر به برداشت بیش از حد از منابع مشترک آب زیرزمینی شود، آن را از مسیر پایداری خارج کند و در مقابل سیاست‌گذاری صحیح و کاهش برداشت

برداشت از منابع آب زیرزمینی مطابق با الگوی تصمیم‌گیری خود، ضمن این که تحت تأثیر سیاست‌ها و تصمیمات نهادهای بالاتر قرار می‌گیرند، بر تصمیمات و سیاست‌گذاری‌های آن‌ها تأثیر می‌گذارند.

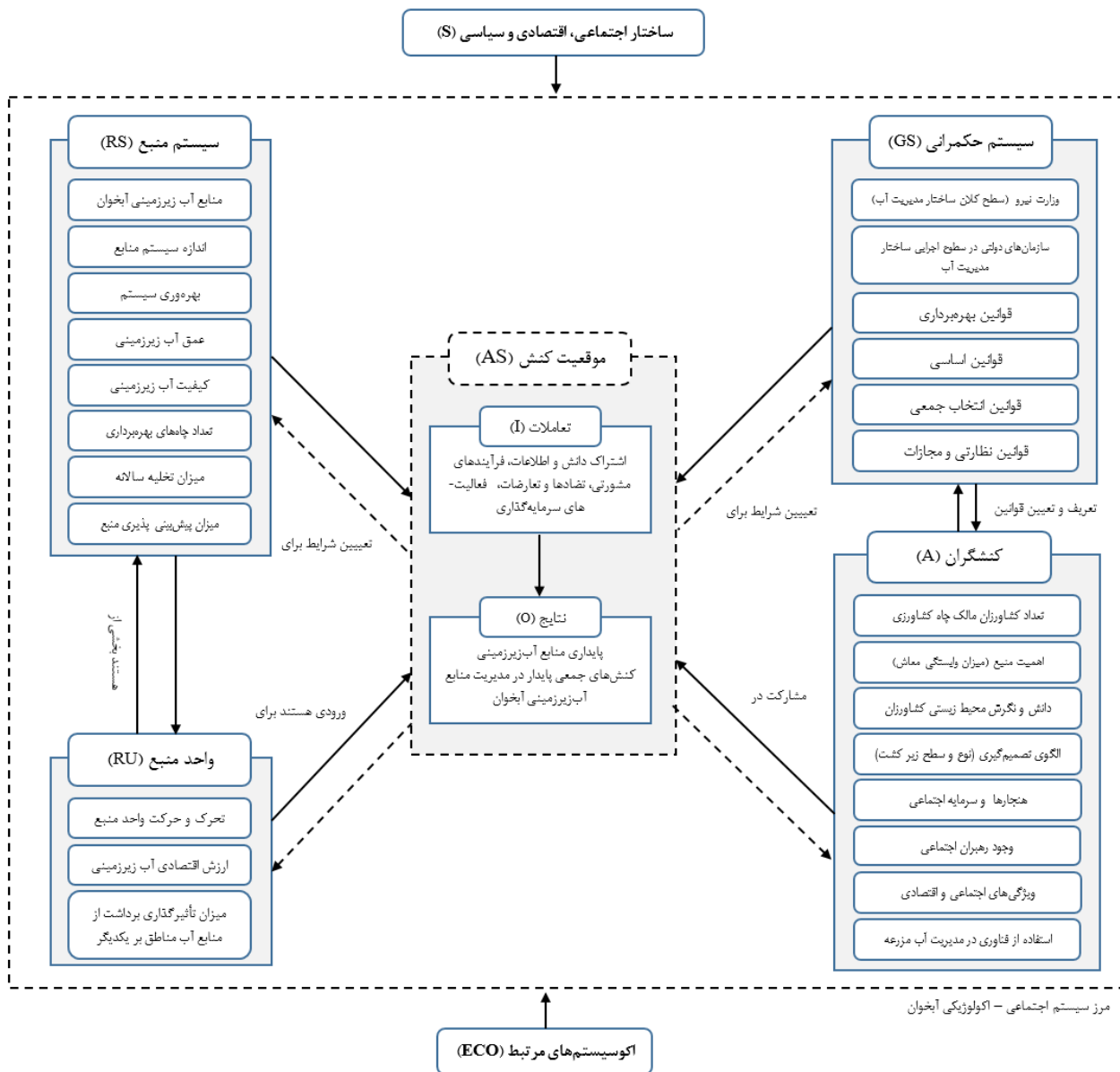
زیر سیستم واحد منبع (RU)، این زیر سیستم به جریان آب به عنوان واحد منبع آب زیرزمینی اشاره دارد. سیستم‌های منابع آب زیرزمینی به دلیل گستردگی آبخوان و جریان آب زیرزمینی ثابت نیستند و دارای تحرک و حرکت هستند که این امر از نظر استروم احتمال اقدام و کنش جمعی و خودسازماندهی در میان بهره‌برداران آن را کم می‌کند. همچنین، برداشت آب از قسمت‌های مختلف آبخوان (بالادستی) ممکن است بر برداشت آب بر سایر مناطق تأثیر بگذارد. این تعاملات بین واحدهای منابع ممکن در صورت ارتباط دو آبخوان با یکدیگر نیز وجود داشته باشد. حجم آب آبخوان به عنوان متغیر مرتبه دومی که استروم در زیر سیستم واحد منبع با عنوان تعداد واحد بیان کرده است با توجه به تغذیه مصنوعی آبخوان، میزان بارش و حجم برداشت‌ها نیز محاسبه می‌شود. قیمت‌گذاری و ارزش اقتصادی آب به عنوان یکی از متغیرهای این زیرسیستم، بسته به هدف آن از جمله نجات آبخوان، تغییر کیفیت آب، تسهیم بهتر آب بین سه بخش کشاورزی، شرب و صنعت، یا ایجاد بازار آب متفاوت است. در نهایت تعاملات بین این چهار زیرسیستم در یک موقعیت کنش به نتایج پایداری یا عدم پایداری منابع آب زیرزمینی یک آبخوان منجر می‌گردد. شکل (۲) تحلیل نظام اجتماعی - اکولوژیک پیشنهادی یک آبخوان با استفاده از چارچوب SESF را نشان می‌دهد.

چارچوب نظام اجتماعی - اکولوژیک استروم (SESF) با ارائه‌ی نمایشی ساده و قابل درک از زیرسیستم‌های حکمرانی و کنشگران در بخش اجتماعی و زیرسیستم‌های منبع و واحد منبع در بخش اکولوژی یک آبخوان و تعیین مؤلفه‌های مربوط به هر زیرسیستم و چگونگی ارتباط آنان با یکدیگر، به شناخت و درک چگونگی

حفاظت از سیستم منابع مشترک آب زیرزمینی می‌تواند اثرات مثبت و منفی داشته باشد. همچنین باید این نکته را در نظر داشت که کشاورزان بهره‌بردار از منابع آب زیرزمینی یک آبخوان ناهمگن هستند و بر اساس ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی می‌توان آنان را در دسته‌ها و گروه‌های مختلف قرار داد که تأثیر و اجرای سیاست‌های سطوح کلان حکمرانی بر هر یک از گروه‌های کشاورزان متفاوت است. **سیستم حکمرانی (GS)** در سطح کلان آن تصمیم‌گیرندگان ساختار مدیریت منابع آب (وزارت نیرو) قرار دارند که وظیفه تدوین قوانین و سیاست‌ها را با توجه به شرایط و نیازها دارند. و در سطح بعدی عوامل اجرایی ساختار مدیریت منابع آب (از جمله شرکت آب منطقه‌ای، سازمان جهاد کشاورزی، قوه قضایی، استانداری و دیگر سازمان‌ها)، وجود دارند که وظیفه اجرایی کردن قوانین را به عهده دارند. این سطح از سطوح سلسله مراتب بخش اجتماعی آبخوان مهم‌ترین وظیفه را برای انتقال مقررات به سازمان‌ها و نهادهای دیگر و کشاورزان و ایجاد تعامل میان آنان برای اجرایی شدن این قوانین و سیاست‌ها را دارد. شناسایی و تحلیل شبکه تبادل اطلاعات و همکاری در بین سازمان‌های اجرایی مرتبط با مدیریت منابع آب در یک آبخوان جهت استقرار مدیریت یکپارچه و مشارکتی منابع آب ضرورت دارد. به صورت کلی، سازمان‌ها و نهادهای دولتی در ساختار مدیریت منابع آب با سیاست‌گذاری و وضع قوانین در خصوص بهره‌برداری کشاورزان از منابع آب زیرزمینی (از جمله: قوانین اساسی (قانون توزیع عادلانه منابع آب)، قوانین بهره‌برداری (نصب کنترل هوشمند، تعیین حجم آب قابل برداشت سالیانه)، قوانین نظارتی و مجازات (انسداد چاه‌های غیرمجاز، کنترل حجمی استحصال چاه‌های مجاز)، ارائه سیاست‌های تشویقی کشاورزان برای کاهش برداشت از منابع آب زیرزمینی (استفاده از سیستم آبیاری تحت فشار، تغییر الگوی کشت به محصولات کم‌آبر)) به صورت غیر مستقیم بر میزان و الگوی بهره‌برداری آنان از منابع اثر می‌گذارند. کشاورزان نیز با

قطعیت‌های اکولوژیکی و اجتماعی غیرقابل تقلیل و اتخاذ تصمیمات مدیریتی با هدف حفظ و پایداری منابع آب زیرزمینی یک آبخوان است. بنابراین، این چارچوب می‌تواند به عنوان یک ضرورت در مطالعات اجتماعی طرح‌های مدیریت منابع آب زیرزمینی یک محدوده مطالعاتی به کار گرفته شود.

تعاملات و برهمکنش‌های میان فعالیت‌های انسانی و منابع آب زیرزمینی یک آبخوان، کمک می‌کند. که این امر زمینه مناسبی برای تعریف حلقه‌های علت - معلولی روابط میان زیرسیستم‌ها، مدل‌سازی کمی جهت پیش‌بینی اثرات درازمدت تصمیم‌گیری‌های کنونی در آینده و در نهایت تعریف استراتژی‌های مدیریتی کارآمد برای مقابله با عدم

شکل ۲. تحلیل نظام اجتماعی - اکولوژیکی پیشنهادی یک آبخوان با استفاده از چارچوب SESF

پرسشنامه‌ها به صورت حضوری توسط پژوهشگر، راهنمای پرسشنامه جامعی مشتمل بر توضیحات چارچوب‌های تحلیل SES (همرا با رسم شکل متغیرها و روابط بین آنها) تدوین شد و به صورت جداگانه همراه پرسشنامه در اختیار پرسش‌شوندگان قرار گرفت. همچنین در این تحقیق از روش تصمیم‌گیری در فضای قطعی استفاده شد، در حالی که بیان دقیق قضاوت توسط خبرگان حوزه مورد مطالعه در دنیای واقعی دارای عدم قطعیت است. بنابراین پیشنهاد می‌شود که در تحقیقات آینده از کوپراس فازی و خاکستری با در نظر گرفتن عدم قطعیت استفاده شود. به منظور کشف قواعد و استراتژی‌های نمونه‌های موفق سیستم‌های منابع مشترک در زمینه کنش جمعی و خودسازماندهی در مدیریت منابع آب زیرزمینی یا تحلیل سیستم‌های منابع مشترک شکست خورده در زمینه مدیریت پایدار منابع آب زیرزمینی، پیشنهاد می‌شود مقیاسی جهت عملیاتی کردن چارچوب نظام اجتماعی- اکولوژیک استروم (SESF) طراحی شود و با تلفیق روش‌های مصاحبه نیمه ساختاریافته عمیق در سطح یک آبخوان مشخص به کار گرفته شود. استفاده از روش ارزیابی تناسب جامع (COPRAS) در تلفیق با سایر روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره برای انتخاب چارچوب تحلیل SES مناسب برای نظام اجتماعی- اکولوژیک یک آبخوان، می‌تواند مفید باشد. همچنین، پیشنهاد می‌شود وزن‌دهی معیارها با روش آنتروپی شانون نیز انجام شود و نتایج آن با روش فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) مورد مقایسه قرار گیرد.

چارچوب نظام اجتماعی- اکولوژیک استروم (SESF)، به عنوان نتیجه این مطالعه در به‌کارگیری روش تصمیم‌گیری کوپراس برای انتخاب بهترین چارچوب SES در تحلیل تعاملات و برهکمنش‌های فعالیت‌های کشاورزان با منابع آب‌زیرزمینی یک آبخوان از دیدگاه خبرگان این حوزه، با نتایج مطالعات [۷] در تدوین مدل ادراکی هیدرولوژی اجتماعی حوزه آبریز مشهد، [۲۳] در تدوین چارچوب هیدرولوژی اجتماعی برای بررسی فعالیت‌های کشاورزان تأثیرگذار بر کوچک شدن دریاچه ارومیه از طریق ترکیب داده‌کاوی و مدل‌سازی عامل بنیان، [۳۴] در تلفیق پویایی رفتار انسان در ارزیابی ریسک خشکسالی با رویکرد هیدرولوژی اجتماعی و عامل بنیان همخوانی و شباهت زیادی دارد. نتایج مطالعه [۷] نشان داد که مدل ادراکی هیدرولوژی اجتماعی در حوزه آبریز مشهد از دو سیستم اصلی طبیعی و انسانی تشکیل شده است که به چهار زیرسیستم هیدرولوژیکی، محیط زیستی، اجتماعی و اقتصادی قابل تفکیک است. مؤلفه‌های هر زیرسیستم با مرور مطالعات هیدرولوژی اجتماعی و بر مبنای میزان اهمیت و تأثیرگذاری‌شان بر موجودیت آب (آب قابل دسترس در حوزه) انتخاب شدند که وجود داده‌های بلند مدت کلیدی‌ترین معیار و عامل محدود کننده در انتخاب مؤلفه‌های مؤثر بر موجودیت آب بود.

از محدودیت‌های تحقیق می‌توان به عدم امکان دسترسی به خبرگان حوزه مورد مطالعه در قالب روش گروه کانونی، اشاره نمود که جهت رفع این محدودیت ضمن تکمیل

References

- [1] Alambaigi, A. and Akbari, M. R. (2019). Human-water resources interface in agriculture sector of Iran: A historical theoretical understanding, Iranian Journal of Agricultural Economics and Development Research. 51(2), 361-376. (In Persian)
- [2] Binder, C. R., Hinkel, J., Bots, P. W. and Pahl-Wostl, C. (2013). Comparison of frameworks for analyzing social-ecological systems. Ecology and Society, 18(4).

- [3] Brondizio, E. S., Vogt, N. D., Mansur, A. V., Anthony, E. J., Costa, S. and Hetrick, S. (2016). A conceptual framework for analyzing deltas as coupled social–ecological systems: an example from the Amazon River Delta. *Sustainability Science*, 11(4), 591-609.
- [4] Burns, S. J. (1999). The natural step: a compass for environmental management systems. *Corporate Environmental Strategy*, 6(4), 329-342.
- [5] Das, M. C., Sarkar, B. and Ray, S. (2012). A framework to measure relative performance of Indian technical institutions using integrated fuzzy AHP and COPRAS methodology. *Socio-Economic Planning Sciences*, 46(3), 230-241.
- [6] Farzaneh, M., Bagheri, A. and Momeni, F. (2016). A system dynamics insight to institutional context analysis of groundwater resources in Rafsanzan Plain. *Iran-Water Resources Research*, 12(2), 67-82. (In Farsi)
- [7] Gholizadeh-Sarabi, Sh., Davary, K., Ghahraman, B. and Shafiei, M. (2020). Historical Study of Coupled Human-Water System from Socio-Hydrological Perspective, Case Study: Mashhad Basin. *Iran-Water Resources Research*, 15(4), 148-170.
- [8] Ghorbani, M. (2016). The action plan of social-policy networks monitoring and assessment in local communities empowerment and integrated landscape management, Tehran University, local communities empowerment and natural resource participatory management research institute press, PP. 1-84. (In Farsi)
- [9] Karami, E. and Keshavarz, M. (2016). Natural resources conservation: the human dimensions. *Iranian Agricultural Extension and Education Journal*, 11(2), 101-120.
- [10] Liu, J., Dietz, T., Carpenter, S. R., Alberti, M., Folke, C., Moran, E., ... and Ostrom, E. (2007). Complexity of coupled human and natural systems. *Science*, 317(5844), 1513-1516.
- [11] Lotfi, S. and Araghinejad, S. (2017). A Review on Challenges in Application of Agent-based Models in Water Resources Systems. *Iran-Water Resources Research*, 13(2), 115-126. (In Farsi)
- [12] Lotfi, s. (2017). Socio-ecological analysis of the capacity of self-organization to stabilize the aquifer with the modeling approach of agent-based. Ph.D. dissertation in Water Resources Engineering, Department of Irrigation and Reclamation Engineering, University of Tehran. (In Farsi)
- [13] Masoomi, E., Ahmadi, H. and Rezaei-Moghaddam, K. (2017). Analysis of the attitude of farmers in Kavar city towards Water conservation: Application of Maslow's theory of needs. *Iranian Journal of Agricultural Economics and Development Research*. 49 (2), 135-150. (In Farsi)
- [14] Mirnezami, S. J. and Bagheri, A. (2017). Assessing the Water Governance System for Groundwater Conservation in Iran, *Iran-Water Resources Research*, 13(2), 32-55. (In Farsi)
- [15] Moghimi Benhangi, S. (2017). Assessment of water institution in national and local scales regarding the framework of social learning Case Studies: Tashk-Bakhtegan basin and Rafsanzan Plain. M.Sc. Dissertation in Water Resources Engineering, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modares University (TMU). (In Farsi)
- [16] Montenegro, L. and Hack, J. (2020). A Socio-Ecological System Analysis of Multilevel Water Governance in Nicaragua. *Water*, 12(6), 1676.
- [17] Mousavi, S. M. J. (2017). Factors Affecting Collective Action of Farmers in Groundwater Pumping Control in Case of Shahreza County. M.Sc. Dissertation in Rural Development, Faculty of Agriculture, Isfahan University of Technology. (In Farsi)
- [18] Mulliner, E., Smallbone, K. and Maliene, V. (2013). An assessment of sustainable housing affordability using a multiple criteria decision making method. *Omega*, 41(2), 270-279.
- [19] Ostrom, E. (2007). A diagnostic approach for going beyond panaceas. *Proceedings of the national Academy of sciences*, 104(39), 15181-15187.
- [20] Ostrom, E. (2009). A general framework for analyzing sustainability of social-ecological systems. *Science*, 325(5939), 419-422.
- [21] Pahl-Wostl, C. (2009). A conceptual framework for analyzing adaptive capacity and multi-level learning processes in resource governance regimes. *Global environmental change*, 19(3), 354-365.
- [22] Partelow, S. (2018). A review of the social-ecological systems framework. *Ecology and Society*, 23(4).

- [23] Pouladi, P., Afshar, A., Molajou, A., & Afshar, M. H. (2020). Socio-hydrological framework for investigating farmers' activities affecting the shrinkage of Urmia Lake; hybrid data mining and agent-based modelling. *Hydrological Sciences Journal*, 1-13. (Accepted Manuscript)
- [24] Rahimi fayzabad, F., Yazdanpanah, M., forouzani, M. and Zadeh, S. (2016). Determining the factors affecting farmers' water conservation behavior in Selsele Township: Application of the Norm Activation Model. *Iranian Journal of Agricultural Economics and Development Research*.47 (2), 379-390. (In Farsi)
- [25] Redman, C. L., Grove, J. M. and Kuby, L. H. (2004). Integrating social science into the long-term ecological research (LTER) network: social dimensions of ecological change and ecological dimensions of social change. *Ecosystems*, 7(2), 161-171.
- [26] Salabun, W., Wątróbski, J., and Shekhovtsov, A. (2020). Are MCDA Methods Benchmarkable? A Comparative Study of TOPSIS, VIKOR, COPRAS, and PROMETHEE II Methods. *Symmetry*, 12 (9), 1549.
- [27] Schlueter, M., McAllister, R. R. J., Arlinghaus, R., Bunnefeld, N., Eisenack, K., Hoelker, F., ... and Stöven, M. (2012). New horizons for managing the environment: A review of coupled social-ecological systems modeling. *Natural Resource Modeling*, 25(1), 219-272.
- [28] Scholz, R. W. and Binder, C. R. (2004). Principles of human-environment systems (HES) research. in Pahl, C.; Schmidt, S.; & Jakeman, T. editors. *iEMSs 2004 International Congress: Complexity and Integrated Resources Management*. International Environmental Modelling and Software Society, Osnabrueck, Germany, 791-796.
- [29] Scholz, R. W. and Binder, C. R. (2003). The paradigm of human-environment systems. Working Paper 37. *Natural and Social Science Interface*. Swiss Federal Institute of Technology, Zürich, Switzerland.
- [30] Scholz, R. W., Binder, C. R. and Lang, D. J. (2011). The HES Framework. In *Environmental literacy in science and society: from knowledge to decisions* (pp. 453-462). Cambridge University Press, Cambridge, UK.
- [31] Serrat, O. (2017). The sustainable livelihoods approach. In *Knowledge solutions: Tools, methods, and approaches to drive organizational performance* (pp. 21-26). Asian development bank, philippines.
- [32] Turner, B. L., Kasperson, R. E., Matson, P. A., McCarthy, J. J., Corell, R. W., Christensen, L., ... and Polsky, C. (2003). A framework for vulnerability analysis in sustainability science. *Proceedings of the national academy of sciences*, 100(14), 8074-8079.
- [33] Upham, P. (2000). An assessment of The Natural Step theory of sustainability. *Journal of Cleaner Production*, 8(6), 445-454.
- [34] Wens, M., Johnson, J. M., Zagaria, C., and Veldkamp, T. I. (2019). Integrating human behavior dynamics into drought risk assessment—A sociohydrologic, agent-based approach. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Water*, 6(4), e1345.

